

Daniel Kitabı - Numara Yüz Seksen Beş

Beden Almış Tanrısallık: Petrus'un Derin İkrarı ve Sonuçları

Jeff Pippenger

2024-04-15

Petrus, Mesih'in öğrencilerin O'nun kim olduğunu söylediklerine dair sorusuna cevap verdiğinde, İsa'nın Meshedilmiş Olan, Mesih, Mesiha olduğunu belirtti. Ayrıca İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu da söyledi.

İsa Filippi Sezariyesi bölgesine geldiğinde, öğrencilerine, "Halk, İnsanoğlu'nun kim olduğunu söylüyor?" diye sordu. Onlar, "Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biri olduğunu söylüyor" dediler. Onlara, "Peki ya siz, sizce ben kimim?" dedi. Simun Petrus, "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" diye cevap verdi. İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun! Çünkü bunu sana açan insan değil, göklerdeki Babamdır. Ben de sana şunu söyleyeyim: Sen Petrus'sun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; ölümler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek. Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim; yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak, yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak" dedi. Matta 16:13-19.

Kutsal Ruh, Petrus aracılığıyla yüz kırk dört binin anlaması için temel gerçeği sundu. Bunu, Sezariye Filipi olarak bilinen Panium'da yaptı. Panium, ejderhaya tapınmada en kutsal tapınak yeridir; çünkü Yunanistan dünyayı temsil eder ve son günlerde dünya, ejderhanın yeryüzündeki temsilcisi olan Birleşmiş Milletlerdir. "Cehennem kapıları", Yunan keçi tanrısı Pan'ın tapınağına verilen bir addır. Tapınak, Panium Kaynağı'nı barındıran bir mağaranın önüne inşa edilmişti. Panium Kaynağı, Mesih'in bir simgesi olan Ürdün Nehri'ni besliyordu.

"Jordan" adının anlamı "inen"dir ve İsrail'in kuzeyindeki dağlık bölgede akmaya başlar; başlıca kaynağını, Hermon Sıradağları'nın en yüksek zirvesi olan Hermon Dağı'ndaki kaynaklardan alır; burada "cehennem kapıları" adı verilen pınar bulunur. Hermon "kutsal", "Jordon" ise "aşağı inmek" anlamına gelir. Ürdün Nehri, Hermon Dağı'nın yüksek kesimlerinden doğar, Ürdün Çöküntü Vadisi boyunca alçalar ve sonunda yeryüzünün en alçak noktası olan Ölü Deniz'e ulaşır.

Şeria Nehri'ni besleyen, Pan tapınağında kaynaklanan ve nihayetinde yeryüzünün en alçak noktasına ulaşan sular, Tanrı'nın Oğlu'nun en yüksek kutsal dağdan ayrılıp bu dünyanın en aşağıdaki "ölü deniz"ine inişini temsil eder. Mesih'in gökten gelip çarmıh ölümüne varan inişi ayrıca onun düşmüş insanın bedenini üzerine aldığını da gösterir; çünkü gökten çarmıha uzanan yolculuğu, kaynağını "cehennem kapıları"ndan alan sularla besleniyordu.

Ölü Deniz yalnızca yeryüzündeki en alçak yer olmakla kalmaz, aynı zamanda yeryüzündeki en tuzlu su kütesidir; okyanustan dokuz kat daha tuzludur. Ölü Deniz'le simgelenen Mesih'in çarmıhtaki ölümü, O'nun birçoğlarıyla yaptığı antlaşmayı teyit ettiği andır.

Ve tahıl sununun her takdimesine tuz katacaksın; Tanrının antlaşmasının tuzunun tahıl sunundan eksik olmasına izin vermeyeceksin; bütün sunularınla birlikte tuz sunacaksın.

Levililer 2:3.

Hermon Dağı'nın kaynaklarından akıp gelirken, Ürdün Nehri, aynı zamanda Tiberius Gölü ve Kinneret Gölü olarak da bilinen Celile Denizi'nden geçer. Celile, "menteşe" ya da "dönüm noktası" anlamına gelir. Tiberius, Augustus Sezar'dan sonra gelen Roma hükümdarının adıdır ve gölün şekli nedeniyle ona "arp" ya da "lir" anlamına gelen Kinneret denir. İnsanlık için dönüm noktası, Tiberius Sezar hüküm sürerken İsa çarmıha gerildiğinde yaşandı ve göklerdeki her arp sustu. Yunan tanrısı Pan'ın tapınağı olan "cehennem kapıları" ile bağlantılı olarak Ürdün Nehri'nin coğrafi tanıklığı, Petrus'un Kutsal Ruh'un ilhamıyla ilan ettiği tanıklığa işaret eder.

Mesih'in beden alışı, Tanrı'nın ilahi Oğlu'nun insan bedenini üzerine aldığı anda meydana gelen tanrısalılık ile insanlığın birleşmesiydi; bu, Şeria Nehri'ni besleyen Pan'ın pınarından çıkan sularla temsil edilir. Pan'ın pınarını besleyen şey ise Hermon dağlarına düşen çiy, yağmur ve kardı; Hermon, "kutsal" dağı, yani yukarıdaki Yerusalım'i temsil eder.

Davut'un Yükseliş Ezgisi. İşte, kardeşlerin birlik içinde bir arada yaşamaları ne kadar iyi, ne kadar hoştur! Başın üzerindeki değerli yağ gibidir; sakala, Harun'un sakalına kadar inen, giysisinin eteklerine kadar süzülen. Hermon'un çiyi gibi, Siyon dağlarının üzerine inen çiy gibi; çünkü orada Rab bereketi, sonsuza dek yaşamı buyurdu. Mezmurlar 133:1-3.

Aaron'ın sakalından aşağı akan "kıymetli yağ", kendisi ve oğulları Tanrı'nın kâhinleri olarak meshedilirken kullanılan yağdı.

Ve sunağın üzerindeki kandan ve mesh yağından alıp, onu Harun'un üzerine, giysilerinin üzerine, oğullarının üzerine ve onunla birlikte bulunan oğullarının giysilerinin üzerine serpeceksin; böylece Harun, giysileri, oğulları ve onunla birlikte bulunan oğullarının giysileri kutsal kılınacak. Çıkış 29:21.

Petrus bütün öğrencilerin iman ikrarını dile getirdi; böylece, bir sancak gibi yükseltelen birleşik bir kâhinlik olarak mesh edilecek olan yüz kırk dört binin de iman ikrarını dile getirmiş oldu. Harun'u mesh eden "yağ", aynı zamanda Hermon Dağı'nın çiyi ve Siyon'un dağlarının çiyi gibiydi. "Yağ" ve "çiy", Kutsal Ruh'un meshedişini temsil eden mesajdır.

Ey gökler, kulak verin, konuşacağım; ve ey yeryüzü, ağızımdan çıkan sözleri işit. Öğretim yağmur gibi damlasın, sözüm çiy gibi süzülün; körpe ot üzerine ince yağmur gibi, çimen üzerine sağanaklar gibi. Çünkü RAB'bin adını ilan edeceğim; Tanrımız'a yücelik verin. Yasa'nın Tekrarı 32:1-3.

"Çiy", Siyon'un dağlarına düşen "öğreti"dir ve aynı zamanda son günlerde Tanrı'nın kâhinleri olan yüz kırk dört bini birleştiren "mesh yağı"dır. Öğreti yağmur gibi damlar ve "yayınlandığı" için çiy gibi süzülür. Gök ve yer, O'nun ağızından çıkan sözlere kulak verip onları işitsin diye, Gece Yarısı Çağrısı ve Gür Çağrı mesajlarını ilan eden sancak görevi gören birleşik bir kâhinlik aracılığıyla "yayınlanır".

Ne güzeldir dağlar üzerinde müjdeyi getirenin, esenliği ilan edenin; iyiliğin müjdesini getirenin, kurtuluşu duyuranın; Siyon'a, "Tanrın egemenlik sürüyor!" diyenin ayakları! Senin nöbetçilerin seslerini yükseltecek; bir ağızdan ilahi söyleyecekler; çünkü Rab Siyon'a

döndüğünde bunu kendi gözleriyle görecekler. Yerus̄alım'in viraneleri, sevinçle coşup hep birlikte şarkı söyleyin; çünkü Rab halkını avuttu, Yerus̄alım'i kurtardı. Rab kutsal kolunu bütün ulusların gözü önünde açığa çıkardı; ve yeryüzünün bütün uçları Tanrımızın kurtarışını görecek. Yeşaya 52:7-10.

Petrus'un temsil ettiği son günlerin bekçileri kurtuluşu ve esenliğı ilan eder ve birleşeceklerdir; çünkü aynı görüşte olacaklardır. Bu, "Rab Siyon'u yeniden getirince" olur. "Yeniden getirmek" olarak çevrilen İbranice sözcük "tersine çevirmek" anlamına gelir. Rab Siyon'u tersine çevirdiğinde, bu, Siyon'un, dağılışıyla temsil edilen bir esaret altında olduğunu ve esaret sona erdiğinde bunun tersine döndüğünü ifade eder.

Çünkü Rab şöyle diyor: Babil'de yetmiş yıl tamamlandığında sizi ziyaret edeceğim ve sizi bu yere geri döndürerek size ilişkin iyi sözümü yerine getireceğim. Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum, diyor Rab; bunlar esenlik tasarılarıdır, kötülük değil; size umduğunuz sonu vermek için. O zaman beni çağırarak, gidip bana dua edeceksiniz ve ben sizi işiteceğim. Beni arayacaksınız ve bütün yüreğinizle beni aradığınızda beni bulacaksınız. Ve size görecek, diyor Rab; sürgününüzü sona erdireceğim ve sizi sürdüğüm bütün uluslardan ve gönderdiğim bütün yerlerden toplayacağım, diyor Rab; ve sürgün edilmenizi sağladığım o yere sizi yeniden getireceğim. Yeremya 29:10-14.

Bütün peygamberler son günlere hitap eder ve son günlerde O'nun halkı, peygamberliğin tanıklığının yerine gelmesi için tersine çevrilecek bir esaret altındadır.

Rab'den Yeremya'ya gelen söz: İsrail'in Tanrısı Rab şöyle diyor: Sana söylediğim bütün sözleri bir kitaba yaz. Çünkü işte günler geliyor, Rab diyor, halkım İsrail ve Yahuda'yı sürgünden geri döndürecek, Rab diyor; onları atalarına verdiğim ülkeye döndürecek ve orayı mülk edinecekler. Yeremya 30:1-3.

Üç buçuk gün uyuduktan sonra—tıpkı Lazar'ın dört gün uyuması ve Daniel'in yirmi bir gün yas tutması gibi—Mikail, O'nun son günlerdeki halkı olan iki tanığı diriltir, onları birliğe kavuşturur ve ayrıca dünya çapında yayımlanan bir mesaj aracılığıyla onları mesheder. O mesaj, Hermon Dağı'nın (kutsal dağ) 'çiyi' olup Pan'ın pınarını besler; o da ardından Şeria Nehri'ni besler. O mesajla gerçekleştirilen meshediş, İsa'nın Mesih oluşunu işaretleyen meshedilişi temsil eder; bunu Petrus belirtmiştir.

Petrus, Mesih'i Tanrı'nın Oğlu olarak itiraf ettiğinde, O'nu hem Tanrı'nın Oğlu hem de İnsanoğlu olarak ilan etmiş oldu; bu, Şeria Nehri'ni besleyen "cehennemin kapıları"nın sularıyla da simgelenmişti. Petrus'un itirafı Kutsal Ruh'un ilhamıyla ortaya çıktı ve İsa'nın Mesih, Meshedilmiş Olan olduğu ve O'nun hem Tanrı hem de insan olduğu gerçeğı, İsa tarafından, Tanrı'nın son günlerdeki halkına karşı yürütülecek mücadelenin odağı olacak gerçek olarak tanımlandı; Mesih bu halkın zafer kazanacağını vaat etti, çünkü "cehennemin kapıları" bu gerçeğe karşı üstün gelemeyecektir.

Gerçek şu ki, 11 Eylül 2001'de, tıpkı İsa'nın vaftizinde meshedildiğı gibi, yüz kırk dört binin mühürlenmesi başladı ve o tarihsel süreçte O'nun son günlerdeki halkını öldürecek bir hayal kırıklığı yaşanacaktı; ta ki onları diriltilip esaretlerini sona erdirene kadar. Diriliş süreci, halkının bir

sancak olarak yükseltilen kudretli bir ordu hâlinde birleştirilmesini içerir. Sokaklarda yaşanan ölümün ardından gerçekleşen diriltme, arındırma, birleştirme ve yükseltme işi, Daniel kitabının on birinci bölümünün onuncu ila on beşinci ayetlerinde ve diğer Kutsal Kitap pasajlarında tasvir edilmiştir. Ancak on üç ila on beşinci ayetlerde Mesih, öğrencilerini bir kez daha Sezariye Filip'i'ye, Panium'a götürmüştür ve Tanrı'nın mührü orada sonsuzluk için basılır.

Ancak bu gerçeklerin derinliğini kavradığımızda, Sezariye Filip'i'nin tanıklığında bulunan hakikatin vahiylerini fark edebiliriz. Matta'nın on altıncı bölümünün on sekizinci ayetinde Simon Barjona'nın adı Petrus olarak değiştirilir; bu da, yakın zamanda yayımlanan bir yazıda daha önce belirtildiği gibi, yüz kırk dört bini simgeler. Ayette ortaya konan matematiksel vahiy, İsa'yı Harika Sayıcı olarak yüceltir; çünkü Petrus'un yüz kırk dört bini temsil ettiği anlaşılacakla kalmaz, Matta 16:18 aynı zamanda "phi"nin matematiksel sembolüdür.

"phi" ile ilişkili matematiğe geçmeden önce, "phi"nin, Panium kasabasının iki adından ikincisi olan "Philippi" sözcüğünün bir parçası olduğu belirtilmelidir. On sekizinci ayet, İsa'nın Petrus'a İbranice konuştuğunu; bunun Yunanca olarak kayda geçirildiğini ve daha sonra İngilizceye çevrildiğini bildirir. Bu üç aşama, Mesih'in Kendi Sözü üzerindeki egemen denetimini gösterir. Kelime, numaralandırılmış konuların çarpılmasına dayalı matematiksel sistemle birlikte ele alındığında, Petrus adının yüz kırk dört bine denk düştüğü anlaşılır; bu da İsa'yı Harika Sayıcı olarak vurgular. Tam da aynı ayette, İsa kendi kilisesini inşa edeceğini ilan ederken, Harika Sayıcı, on altıncı bölümün on sekizinci ayetinde ifade edilen gerçeğin "phi" matematiksel sembolünü temsil etmesini sağlamak için çeviri sürecini denetlemiştir.

Ben de sana diyorum ki: Sen Petrus'sun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; cehennemın kapıları ona karşı üstün gelemeyecek. Matta 16:18.

Onun kilisesi yalnızca İsa'nın Mesih olduğu ve Tanrı'nın Oğlu olduğu öğretisi üzerine kurulmuş değildir; aynı zamanda O'nun Söz olduğu ve Söz'ün, matematik, dilbilgisi ve insanların eserleri dahil olmak üzere, her şeyi yarattığı ve her şeye egemen olduğu gerçeği üzerine de kuruludur.

O'nda biz de, her şeyi kendi iradesinin tasarısı uyarınca gerçekleştirenin amacına göre önceden belirlenmiş olarak mirasa kavuştuk. Efesliler 1:11.

Phi, genellikle Yunanca ϕ (phi) harfiyle gösterilen, yaklaşık olarak 1.618033988749895'e eşit bir matematiksel sabittir. Bu sayı altın oran ya da ilahi oran olarak bilinir. Bir "irrasyonel sayı"dır; yani basit bir kesir olarak ifade edilemez ve ondalık gösterimi tekrar etmeksizin sonsuza kadar devam eder.

Altın oran, pek çok dikkat çekici özelliğe sahiptir ve matematikte, sanatta, mimarlıkta, doğada ve diğer alanlarda karşımıza çıkar. Sıklıkla dikdörtgenler, beşgenler ve on iki yüzlüler gibi geometrik şekillerde, uzun kenarın kısa kenara oranı phi'ye eşittir.

Sanatta ve mimaride altın oranın estetik açıdan hoş orantılar oluşturduğuna inanılır. Antik uygarlıklardan Rönesans'a ve ötesine dek tarih boyunca, sanatçılar ve mimarlar tarafından kompozisyonlar, binalar ve sanat eserleri tasarlamak için kullanılmıştır. Matematikte, altın oran, her bir terimin kendisinden önce gelen iki terimin toplamı olduğu Fibonacci dizisi de dahil olmak

üzere, çeşitli matematiksel denklemlerde ve dizilerde görülür. Fibonacci dizisinin terimleri arttıkça, ardışık terimlerin oranı phi'ye yaklaşır.

16:18 ayetinde, matematiksel phi'yi (1.618...) buluruz. "Kendi iradesinin öğüdüne göre her şeyi işleyen" Tanrı olan İsa, kilisesinin son günlerde cehennemin kapılarına karşı savaş alanını tanımlayan peygamberî coğrafyaya, Harika Sayı ya da Sırların Sayıcısı olan Palmoni oluşunun imzasını koymaya karar verdi. O peygamberî savaş alanında, sayılar üzerindeki egemenliği aracılığıyla, adı "güvercinin mesajını işiten" olan "Şimon"dan "Petrus"a değiştirilmiş "Petrus" ile yüz kırk dört bini temsil etti; böylece yüz kırk dört bini son günlerdeki antlaşma halkı olarak işaretledi.

Kilisesini üzerine inşa etmeyi seçtiği "kaya", temel kayasıdır; Levililer 26'daki "yedi kez" in temeli ve baş köşe taşıdır; çünkü Mesih olmayan hiçbir gerçek temel yoktur. Mesih'in vaftizinden, Simon'un güvercinin mesajını "işittiği" andan Ölü Deniz'in haçına kadar, bin iki yüz altmış gün boyunca, günde iki kez sabah ve akşam kurbanı vardı; yalnız bin iki yüz altmış günün son gününde, akşam kurbanı kâhinin elinden kaçtı ve haç üzerinde Mesih iki bin beş yüz yirincinci kurban olarak öldü.

Her şey dehşet ve karmaşa içinde. Kâhin kurbanı boğazlamak üzere; ama bıçak güçsüz elinden düşer ve kuzu kurtulur. Tanrı'nın Oğlu'nun ölümünde tip, antitiple buluştu. Büyük kurban sunuldu. Kutsalların Kutsalı'na giden yol açıldı. Herkes için yeni ve yaşayan bir yol hazırlandı. Artık günahlı, kederli insanlık başkâhinin gelişini beklemek zorunda değil. Çağların Özlemi, 757.

Kilisini üzerine inşa edeceği "kaya", yapıcılarının reddettiği temel taşıdır; sayısı "iki bin beş yüz yirmi"dir. Tek bir kısa ayette Mesih kendini her şeyin Efendisi olarak sunar ve bunu yaparken Daniel kitabının 11. bölümünün 13–15. ayetlerinde ayakta durup konuşmaktadır.

Ben de sana diyorum ki: Sen Petrus'sun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; cehennemin kapıları ona karşı üstün gelemecek. Matta 16:18.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

"Gizli olan şeyler Tanrımız Rab'be aittir; açıklananlar ise sonsuzluğa dek bize ve çocuklarımıza aittir.' Yasa'nın Tekrarı 29:29. Tanrı, yaratılış işini tam olarak nasıl gerçekleştirdiğini insanlara hiçbir zaman açıklamamıştır; insan bilimi Yüceler Yücesi'nin sınırlarını ortaya çıkaramaz. O'nun yaratıcı gücü varlığı kadar anlaşılmazdır."

Tanrı, hem bilimde hem sanatta dünyaya bir ışık selinin dökülmesine izin vermiştir; ancak kendilerini bilim insanı olarak tanıtan kimseler bu konuları yalnızca insani bir bakış açısından ele aldıklarında, kesinlikle yanlış sonuçlara varacaklardır. Kuramlarımız Kutsal Yazılar'da bulunan olgularla çelişmediği sürece, Tanrı'nın sözünün açıkladığının ötesine dair spekülasyonlar yapmak masum olabilir; ama Tanrı'nın sözünü bırakıp O'nun yaratılmış işlerini bilimsel ilkelerle açıklamaya çalışanlar, haritasız ve pusulasız, bilinmeyen bir okyanusta sürüklenmektedirler. En büyük zihinler bile, araştırmalarında Tanrı'nın sözü tarafından yönlendirilmezlerse, bilimin vahiy ile ilişkilerini izleme çabalarında şaşkına

dönerler. Yaratıcı ve O'nun işleri, doğal yasalarla açıklayamayacakları ölçüde kavrayışlarının çok ötesinde olduğundan, Kutsal Kitap tarihini güvenilirmez sayarlar. Eski ve Yeni Ahit'in kayıtlarının güvenilirliğinden şüphe edenler, bir adım daha ileri gitmeye ve Tanrı'nın varlığından kuşku duymaya sevk edilirler; ve sonra, demirlerini kaybettikleri için, imansızlığın kayalıkları arasında savrulup durmaya terk edilirler.

Bu kişiler imanın sadeliğini kaybetmişlerdir. Tanrı'nın Kutsal Söz'ünün ilahi otoritesine dair sarsılmaz bir inanç olmalıdır. Kutsal Kitap, insanların bilim konusundaki düşünceleriyle sınırlanmaz. İnsanın bilgisi güvenilir bir rehber değildir. Kusur bulmak amacıyla Kutsal Kitap'ı okuyan kuşkucular, bilimin ya da vahyin eksik bir kavrayışı yüzünden, aralarında çelişkiler bulduklarını iddia edebilirler; oysa doğru anlaşıldıklarında, tam bir uyum içindedirler. Musa, Tanrı'nın Ruh'u'nun yönlendirmesi altında yazdı ve doğru bir jeoloji kuramı, onun beyanlarıyla bağdaştırılamayan keşifler iddia etmeye asla kalkışmayacaktır. Doğadaki olsun vahiydeki olsun, bütün hakikat, tüm tezahürlerinde kendi içinde tutarlıdır.

Tanrı'nın sözünde, en derin bilginlerin bile asla yanıtlanamayacağı pek çok soru ortaya atılır. Bu konulara dikkat çekilmesinin amacı, sonlu zihinlerin, bütün o övünülen bilgeliklerine rağmen, hatta günlük yaşamın sıradan şeyleri arasında bile, asla bütünüyle anlayamayacağı şeylerin ne kadar çok olduğunu bize göstermektir.

Yine de bilim insanları, Tanrı'nın hikmetini, O'nun yaptıklarını ya da yapabileceklerini kavrayabileceklerini düşünüyorlar. Kendi yasalarıyla sınırlandığı düşüncesi büyük ölçüde yaygındır. İnsanlar ya O'nun varlığını inkâr eder ya da görmezden gelir; ya da her şeyi, hatta Ruh'u'nun insan yüreği üzerindeki işleyişini bile açıklayabileceklerini sanırlar; artık O'nun adını yüceltmez, kudretinden korkmazlar. Doğüstüne inanmazlar; Tanrı'nın yasalarını ya da iradesini onlar aracılığıyla gerçekleştirecek sonsuz kudretini anlamazlar. Yaygın kullanımda, 'doğa yasaları' terimi, insanların fiziksel dünyayı yöneten yasalara ilişkin keşfedebildiklerini kapsar; oysa onların bilgisi ne kadar sınırlıdır ve Yaratıcı'nın, kendi yasalarıyla uyum içinde çalışabileceği, fakat yine de sonlu varlıkların kavrayışının bütünüyle ötesinde kalan alan ne kadar engindir!

Birçok kişi, maddenin yaşamsal bir güce sahip olduğunu; maddeye bazı özelliklerin verildiğini ve sonra onun kendi içkin enerjisiyle işlemeye bırakıldığını; ayrıca doğanın işleyişinin sabit yasalarla uyum içinde yürütüldüğünü ve Tanrı'nın kendisinin bu yasalara müdahale edemeyeceğini öğretir. Bu, sahte bir bilimdir ve Tanrı'nın sözüyle desteklenmez. Doğa, Yaratıcısının hizmetkârıdır. Tanrı, yasalarını geçersiz kılmaz ya da onlara aykırı davranmaz; tersine, onları sürekli olarak kendi araçları olarak kullanır. Doğa, yasalarının içinde ve aracılığıyla işleyen bir zekâyâ, bir varlığa ve etkin bir enerjiye tanıklık eder. Doğada Baba ve Oğul'un sürekli etkinliği vardır. Mesih şöyle der: 'Babam hâlâ çalışıyor; ben de çalışıyorum.' Yuhanna 5:17.

Levililer, Nehemya'nın kaydettiği ilahilerinde şöyle söylediler: "Sen, evet Sen, tek Rab'sin; göğü, göklerin göğünü, onların bütün ordularıyla birlikte, yeri ve içindeki her şeyi Sen yaptın, ... ve hepsini Sen koruyup sürdürürsün." Nehemya 9:6. Bu dünya açısından Tanrı'nın yaratma işi tamamlanmıştır. Çünkü "işler dünyanın kuruluşundan beri tamamlanmıştı." İbraniler 4:3. Ama O'nun gücü, yarattıklarını ayakta tutmakta hâlâ etkin bir şekilde çalışmaktadır. Nabzın

atması ve nefesin nefesi takip etmesi, bir kez harekete geçirilmiş mekanizmanın kendi öz gücüyle işlemeye devam etmesinden değildir; ama her nefes, kalbin her atışı, “onda yaşıyor, hareket ediyor ve var oluyoruz” dediğimiz O’nun her şeyi kuşatan bakımının bir kanıtıdır. Elçilerin İşleri 17:28. Yeryüzünün her yıl nimetlerini üretmesi ve güneş çevresindeki hareketini sürdürmesi de özünde var olan bir güçten dolayı değildir. Tanrı’nın eli gezegenleri yönlendirir ve onların göklerdeki düzenli yürüyüşleri boyunca yerlerinde kalmalarını sağlar. O, “onların ordusunu sayıyla çıkarır; kudretinin büyüklüğüyle hepsini adlarıyla çağırır. Çünkü gücü pek büyüktür; bir teki bile eksik kalmaz.” Yeşaya 40:26. Bitki örtüsünün serpilip gelişmesi, yaprakların belirmesi ve çiçeklerin açması O’nun gücüyle olur. O, “dağlarda otu bitirir” (Mezmun 147:8), ve vadiler O’nun aracılığıyla verimli kılmır. “Ormandaki bütün hayvanlar ... yiyeceklerini Tanrı’dan ister,” ve en küçük böcekten insana kadar her canlı, O’nun esirgeyen ve sağlayan bakımına her gün bağımlıdır. Mezmun yazarının güzel sözleriyle, “Hepsi Senden bekler.... Onlara verdiğini toplarlar; Elini açarsın, iyilikle doyarlar.” Mezmun 104:20, 21, 27, 28. O’nun sözü unsurları yönetir; gökleri bulutlarla örter ve yeryüzü için yağmur hazırlar. “Karı yün gibi verir; kırağıyı kül gibi saçar.” Mezmun 147:16. “Sesini yükselttiğinde göklerde çok sular vardır; yerin uçlarından buharları yükseltir; yağmurla birlikte şimşekler yapar ve rüzgârı hazinelerinden çıkarır.” Yeremya 10:13.

"Tanrı her şeyin temelidir. Tüm gerçek bilim O'nun eserleriyle uyumludur; tüm gerçek eğitim O'nun hükümrânlığına itaate götürür. Bilim gözlerimizin önüne yeni harikalar serer; yükseklere uçar ve yeni derinlikleri keşfeder; ancak araştırmalarından ilahi vahiy ile çelişen hiçbir bulgu getirmez. Cehalet, bilime başvurarak Tanrı hakkında yanlış görüşleri desteklemeye çalışabilir, ancak doğa kitabı ile yazılı Söz birbirini aydınlatır. Böylece Yaratıcı'ya tapınmaya ve O'nun Sözüne bilinçli bir güven duymaya yönlendiriliriz." Atalar ve Peygamberler, 113-115.